

Arrest

nr. 276 227 van 18 augustus 2022
in de zaak RvV X/IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. NTINI KASOKO
Square Eugène Plasky 92/6
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 16 augustus 2022, via JBOX heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen bij de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering van 8 augustus 2022.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de artikelen 39/82 en 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 augustus 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. NTINI KASOKO, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 10 februari 2020 dient verzoeker een aanvraag tot gezinshereniging in met zijn feitelijke partner, mevr. P., M.-E., van Italiaanse nationaliteit. De gemachtigde van de staatssecretaris neemt op 7 juli 2020 de beslissing waarbij de gezinshereniging wordt geweigerd. Tegen voormelde beslissing dient verzoeker geen annulatieberoep in.

Op 28 april 2022 wordt verzoeker betrapt op zwartwerk door de politie. Hij is niet in het bezit van een arbeidskaart of single permit. Op dezelfde dag neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13 *septies*) en een beslissing houdende een inreisverbod van twee jaar (bijlage 13*sexies*).

Op 11 mei 2022 vordert verzoeker bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging van voormelde beslissingen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna de Raad) verwerpt bij arrest nr. 272 688 de schorsing van de tenuitvoerlegging van beide beslissingen op 12 mei 2022.

Op 24 mei 2022 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in. Op 11 juli 2022 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de asielaanvraag kennelijk ongegrond. Tegen voormelde beslissing dient verzoeker hoger beroep in bij de Raad die bij arrest nr. 275 621 van 1 augustus 2022 de kennelijke ongegrondheid bevestigt.

Op 05.07.2022 dient verzoeker voor de tweede keer een aanvraag tot gezinshereniging in met zijn feitelijke partner, mevr. P., M.-E. . Op 8 juli 2022 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris opnieuw een beslissing waarbij de gezinshereniging wordt geweigerd. Tegen voormelde beslissing wordt geen annulatieberoep ingediend bij de Raad.

Op 8 augustus 2022 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering. De verwijderingsbeslissing van 28 april 2022 wordt terug uitvoerbaar verklaard met toepassing van artikel 52/3, §3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de vreemdelingenwet). Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Het reeds gegeven bevel om het grondgebied te verlaten is terug uitvoerbaar overeenkomstig artikel 52/3, §3, van de wet van 15 december 1980

Aan de Heer die verklaart te heten(1):

naam: B.

voornaam: B.

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: K.

nationaliteit: Kosovo

Werd op 28.04.2022, met toepassing van artikel 7, eerste lid, (1°, 8°), en derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

Op 24.05.2022, tijdens de vasthouding met het oog op uitvoering van deze verwijderingsmaatregel, diende betrokkene een eerste verzoek om internationale bescherming in. De uitvoerbaarheid van de verwijderingsmaatregel werd tijdens de behandeling van het verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 52/3, §3, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 opgeschort.

Op 11.07.2022 werd hem een negatieve beslissing van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen betekend.

Betrokkene diende op 22.07.2022 beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Dit beroep werd geweigerd op 01.08.2022.

De verwijderingsbeslissing van 28.04.2022 is overeenkomstig artikel 52/3, §3, van de wet van 15 december 1980 terug uitvoerbaar.

Terugleiding naar de grens

Voorafgaandelijk deze beslissing werd betrokkene gehoord door de politiezone van Ukkel op 28.04.2022 en door het CGVS op 28.06.2022 en werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Betrokkene vormt een risico op onderduiken:

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene verklaart sinds 2019 in België te zijn. Hij heeft (pas) op 10.02.2020 een verblijfsvergunning aangevraagd als familielid (partner) van een EU burger. Deze aanvraag werd echter geweigerd. Deze weigering werd hem betekend op 07.07.2020. Sindsdien heeft betrokkene geen nieuwe stappen ondernomen om zijn verblijf te regulariseren en verblijft hij dus op onwettige wijze op het grondgebied.

Een proces-verbaal werd opgemaakt op 28.04.2022 te zijnen laste wegens illegaal verblijf en potentiële zwartwerk (PV BR.55.L4.011122/2022 van de politiezone van Ukkel.)

Betrokkene werd op 28.04.2022 gehoord door de politiezone van Ukkel en op 28.06.2022 door het CGVS.

BESLISSING TOT VASTHOUDING - 8967179

Betrokkene verklaarde geen gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben.

Hij verklaarde hier te zijn omdat 'zijn familie' in België woont. Het zou gaan om een broer en een zus. Opgemerkt moet worden dat uit de jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens blijkt dat, hoewel de familierelatie tussen partners, maar ook tussen ouders en minderjarige kinderen wordt aangenomen, dit niet het geval is in de relatie tussen ouders en volwassen kinderen, of tussen meerderjarige sibilings. In *EZZOUHDI c. Frankrijk* (13 februari 2001), heeft het Europese Hof voor de Rechten van de Mens eraan herinnerd dat "de betrekkingen tussen volwassenen niet noodzakelijkerwijs zullen profiteren van de bescherming van artikel 8 zonder dat er sprake is van aanvullende elementen van afhankelijkheid, andere dan normale emotionele banden". De betrokkene toont echter geen dergelijke aanvullende elementen van afhankelijkheid aan.

Bovendien is de verklaarde naam van de broer, "A. G." niet terug te vinden in de dossiers van de Dienst Vreemdelingenzaken. Vermoedelijk verblijft hij dus ook op onwettige wijze op het grondgebied. Uiteraard kunnen dan uit dit verblijf geenszins rechten geput worden voor familieleden, maar dient hij daarentegen zelf eveneens het grondgebied te verlaten.

Betrokkene verklaart eveneens dat bij terugkeer naar Albanië de schuldeisers van zijn broer, N., hem zullen bedreigen en aanvallen. De aangehaalde elementen werden reeds beoordeeld in zijn verzoek om internationale bescherming van 24.05.2022. Hij werd op 28.06.2022 gehoord door het CGVS in het bijzijn van zijn advocaat. Hij kreeg op dat moment de gelegenheid om alle aspecten met betrekking tot zijn vrees uiteen te zetten.

Uit het onderzoek van het CGVS en de RVV is gebleken dat betrokkene niet voldoet aan de criteria om de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en kan redelijkerwijze worden afgeleid dat de betrokkene geen reëel risico loopt op een behandeling strijdig met artikel 3 van het EVRM.

Het CGVS besloot op geen enkel moment een niet-terugleidingsclausule op te nemen in haar beslissing.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst.

Op 29.04.2022 stelde de arts van het gesloten centrum te 127bis vast dat betrokkene niet lijdt aan een ziekte die een inbreuk inhoudt op artikel 3 EVRM.

Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

CONCLUSIE

Op basis van deze analyse en gelet op de afwezigheid van elk ander element besluit de Dienst Vreemdelingenzaken dat er in het geval van de uitvoering van de verwijderingsmaatregel geen risico bestaat voor een schending van artikel 3 EVRM.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Betrokkene vormt een risico op onderduiken

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene verklaart sinds 2019 in België te zijn. Hij heeft (pas) op 10.02.2020 een verblijfsvergunning aangevraagd als familielid (partner) van een EU burger. Deze aanvraag werd echter geweigerd. Deze weigering werd hem betekend op 07.07.2020. Sindsdien heeft betrokkene geen nieuwe stappen ondernomen om zijn verblijf te regulariseren en verblijft hij dus op onwettige wijze op het grondgebied.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om hem aan boord te laten gaan van de eerst volgende vlucht met bestemming Kosovo.”

2. Voorwerp van het beroep

Niettegenstaande de bestreden akte in zijn hoofding aangeeft dat het een beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering betreft, blijkt deze in werkelijkheid de volgende componenten te bevatten:

- de vermelding dat het reeds gegeven bevel om het grondgebied te verlaten van 28 april 2022 opnieuw uitvoerbaar is overeenkomstig artikel 52/3, § 3 van de vreemdelingenwet;
- een (nieuwe) beslissing tot terugleiding naar de grens van Kosovo;
- een beslissing tot vasthouding.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1 Overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de vreemdelingenwet kan de vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing van artikel 7, tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen.

In zoverre de vordering aldus gericht is tegen de beslissing tot vrijheidsberoving, moet worden vastgesteld dat de Raad ter zake geen rechtsmacht heeft en de vordering in die mate onontvankelijk is.

3.2 Artikel 39/85, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent wordt, in het bijzonder indien hij naderhand wordt vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of naderhand ter beschikking wordt gesteld van de regering, dan kan hij, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84, verzoeken dat de Raad een eerder ingediende gewone vordering tot schorsing zo snel mogelijk behandelt, op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en dat de Raad er zich nog niet over heeft uitgesproken. Deze vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen dient te worden ingediend binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn.”

De Raad merkt bijgevolg op dat waar verzoekers vordering tot schorsing bij voorlopige maatregelen is gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten van 28 april 2022, verzoeker tegen voormeld bevel reeds een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid heeft ingediend op 11 mei 2022 en de Raad er zich heeft over uitgesproken op 12 mei 2022 (zie arrest nr. 272 688).

3.3 Waar de vordering gericht is tegen de beslissing tot terugleiding van 8 augustus 2022 kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker thans geen (eerdere) vordering tot schorsing heeft ingediend tegen voormelde beslissing. Verzoeker vraagt om bij voorlopige maatregelen een eerder ingediende gewone vordering tot schorsing zo snel mogelijk te behandelen. Verzoeker verwijst in dit verband in zijn verzoekschrift naar een vordering die hij op 16 augustus 2022 zou indienen. Evenwel kan de Raad geen vordering tot schorsing tegen de beslissing tot terugleiding van 8 augustus 2022 vaststellen die werd ingeschreven op de rol. Verzoeker toont dit ook niet aan. Ter terechtzitting bevestigt verzoeker via zijn raadsman dat er geen eerdere vordering tot schorsing werd ingediend. Derhalve kan verzoeker evenmin op ontvankelijke wijze een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid bij de Raad indienen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien augustus tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

N. MOONEN